

1959 ΑΕΗ 156,50 46,30 "Νεταράβι 37,60. Ελεγτρικό ελ-
1960 ΑΕΗ 154,50 μέτρα 1,60. 105,80 (Ζωήραδο) : 197,60.
1960 ΑΕΗ 152,50 καρφαργάκια: 36,00. Αντικαρφάς Ελε-
γτρικός (Ελε-
γτρικός)

Βήμα Σάββατο
1960 4 Μαρτίου

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ο Παύλος Καλλιγάς και τό έρ-
γο του. — Πέντε νέοι ζωγράφοι

ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΙΝΟΥ ΚΑΛΛΙΓΑ

πώς χαρακτηρίζει τήν έποκή μας.

Στίς ενέσεις Μορφέως ή Μαρία Χατζηνικολή έκθεται τήν δημιουργική της παραγωγή στίνη κεραμική, που περιλαμβάνει, έπειτα από τις πλάκες και φόρμες, διάφορα αλλά διακοσμητικά θέματα. Η καλλιτεχνική έκφραση τήν δημιουργική της ικανότητα με συνέπεια, πλουτίζοντας με πρωτοτυπία τό ύλικό που διασθέτει. Οι παροχρώσεις κι' οι ποικιλίες τής έπιφθεντος δημιουργούν ένα εύμαρτστο γιά τό μάτι του θεατή πεδίο, όπου τό μάτι του ίκανοποιείται με τίς ένοδιτσές τών χρωμάτων, σχημάτων και όλικού, χωρίς νανει άναγκασμένο ν' άναγκηση βα-θυστάκωστα νοήματα μά δυσνόητες έκφραστες. Οι εφόδιμες τής Χατζηνικολή παρουσιάζουν μιά όρμο-νία, με τίς γραμμές που σχηματίζουν τά κενά και τά πλήρη. Εποι., άνταποκρίνονται με άπολυτη συ-νέπεια στόν διακοσμητικό τους προσφιλιμό. Πρέπει νά τονιστή διτή ή λέξη «διακοσμητική» έχει δόξα τήν άρχική της σημασία, δηλαδή τά έργα τής ένθεσης αιώτης αισιοδούλων, διστά κάνονυ πολυτιμότερο τόν χώρο και τήν έπιφθεντα που περισσειται νά τό δευτή. Μ' αιώταν τόν τρόπο καλύπτουν μιά αισθητική ξ-νάγκη του άνθρωπου, πηγαία, σταθερή. Άδιν έκδη-λώνουν ήσως τήν πρόθεση νά φέρουν καινούρια πνευ-ματικά μηνύματα, άλλ' έπειτα βιγανίσουν &πό τήν καθηλωτική πορεία τής έποκης μας, είναι εμχειρίστες και ίκανοποιούν τόν θεατή, και έχουν πρό πάν. ταν ελλιμενίνεια.

Στήν ίδια αιθουσα μέ τήν Χατζηνικολή έκθετει: δ. Σαραφισιόν. Τά έργα του είναι έπιτελεσμένα μέ μιά ικαντεριστική διπλήφη, σέ σκούφα ίδιως χρώματα. Η προσπάθειά του νά δώση μιά είκονα σε έννοιες, ήπως π. χ. ή «Κραυγή», τόν κατατάσσει: στούς καλλιτέχνες έκεινους που βρίσκονται στό με-ταύριο, μεταξύ παρασιτικού και δχι παραστατι-κού. Έργα που υπάρχουνται στή δεύτερη αιώτη κατη-γορία, μπορει νά κινήσουν τό ένδικφέρων έξεινων που δέν έχουν δή ανάλογα έργα ξένων καθηλιτερών, που τελλιαργούν τό είδος αυτό τής τέχνης.

Στήν κάτια αιθουσα τής ίδιας ε' καλερίδι έκθετει δ. «Ελάτη Παπαδογιάννη. Η πρωτοτυπία που έποδιά. και μέ τό άλικα της ή μέ ωριμένα γραμμικά παι-χνιδεύεται, ή χάρα που έχουν ώρισμένα σχεδιά της, διεργάνεται νά νοισθή ότι πίσω όπό τό έργο κρύβεται μιά ιδιοσυγκρασία μέ ζωτικά άνδιασφέροντα, που μέ απικτέσσι κι' εύλυγισίσ ανάζητα νά βρή καινούρ-γιους δρόμους. Η ποικιλία που παρουσιάζει είναι ένα σημαντικό που φανερώνει ότι: βρίσκεται στήν πε-ριοχή τών άναιζητησων, τών άστησεων, που μ πτορούν άμως, νά διηγήσουν σέ φημότερα μπάμια έποπεδα, ήταν μεταστα συνοδεύεινται δημό μιά αιστηρή πε-ριοχή.